

[M. Kovács]

ELŐFIZETÉSI DIJ :
Egész évre 5 kor.
 Egyes szám ára 10 fillér.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
SZIKRA.

KIADÓHIVATAL :
 Piac-utca 42. sz. (Hungáriával szemben.)
 Megjelen: minden vasárnap.

Szüret.

Hegyen, völgyön lakodalom,
 A falukban sokadalom.
 Ebugatta kutyafáját!
 Összeüti a bokáját . . .
 Hét hájjal kent
 Mungó legény,
 Rossz dongáju
 Bécsi lelkü
 Labanc legény.

Mind amolyan Khuen fajta,
 Mind amolyan csiga fajta . . .
 Se gerince, se bordája
 S ha a kuruc buzogánya
 Valahogy rá hegedülne,
 Teremt ugy se összeaszott,
 Teremt ugy se összegörnyedt
 Undorító puhányt érne.

A dédai vén szőlőben,
 Nagy Rákóczy dülőjében,
 Hajdanában réges régen . . .
 Isten bizony másképpen volt,
 Isten bizony, hogy jobban volt . . .
 . . . Nagy Beresényi, Bezerédy
 . . . Hova lettek . . . hova lettek:
 Szittyva magyar,
 Kuruc magyar
 Válogatott hős vezéri . . . ?

Német szür ma a hegyalján
 Mungó lendít a puttaján,
 A Heizterék labanc fattya,
 Kegyét dusan osztogatja,
 De csak annak, aki árul,
 Aki magyar hazát árul . . .
 Hej Rákóczy, hej Beresényi!
 Hova lettek . . . a magyarnak
 Labanc lelket szüretelő
 Válogatott hős vezéri . . . ? ?

Eladó házak és házhelyek !

Égyletkert-u. 4. Közvetlen a Killer-féle butorgyár és a csolnokázó-tó mellet.

3-400 négyszögöles telkek, minden telek tele van
 órási nagy termő gyümölcsfával. Közvetlen a vasút
 állomás mellett. **Kedvező fizetési feltételek mel-**
 lett. Értekezhetni: **Boldogfalvai-kert**
 a helyszínen **Vasutasoknak és postásoknak kiválóan alkalmas.**

Irigység.

Költő (mikor látja, hogyan tódul a közönség a koplalóművész bódéjába, felsóhajt): Ennek jó dolga van, ezt legalább megbámulják érte!

Legszolidabb alapon álló, elsőrendű ékszer, óra, ezüst és ::: ::: drágakő raktár **Sándor Ármin.** Debrecen, Piac-u. 41. (Dréher sörcsarnok mellett.) Szokatlan olcsó árak.

Szikrák.

Szeged nem kap egyetemet. Ez már bizonyos. De hát Debrecen? Ez még nagy kérdés.

A vármegye hü marad önmagához. Elpirul a mungó város láttára.

Széchenyi püspök megvolt elégedve Debrecennel. Persze a nagy portól szerencsére nem látott be a város házára.

A városi-nyomda jubilált 350 évet. A polgármester azonban megnyitó beszédében ezt csak — 25-re taksálta. Pedig ez nem pótdó, amit ha muszáj: lejjebb lehet nyomni.

Angolok jártak Debrecenben. Mindjárt észrevették, hogy kultur város vagyunk és csatornánk is van.

Szórakozott. Egyik kisebb kávéházban beállt a hajnali órákban egy idegen fiatal ember. Megkérdezi a tulajdonost, — ki éppen akkor ébredt fel, — van-e meleg tej? — Tessék a kisasszonytól megkérdezni, — válaszolja a szórakozott kávé.

Kádár Ferenc, a nagy zenész, most nagyjelentőségű gyakorlatot ajánl az énekkar szólistáinak. Ugyanis, akinek valamely estélyen, vagy mulatságon szólója lesz, hogy hangszálaihoz semmi rossz elem ne juthasson, annak előtte való éjjelre be kell kötni a száját és orrát.

A vendéglősök sztrájkra készülnek. A rendőrfőkapitány azt mondja, hogy ő nem is kíván ilyen szigorú zárórát.

Mi lesz a vízvezetékben? Talán víz? Valószínűleg inkább — botrány, még pedig bőven.

Szántay János valóban előrelátó ember. Már megvásárolt magának egy szép nánási szalma kalapot — karácsonyra.

Debrecen tanácsa olyan, mint a főutcája, — egyiken sem lehet elmenni.

Tüzoltó nap lesz Debrecenben. Csak aztán lángoljon érte a közönség.

Milyen boldogság.

Örmester: Fickók, hiszen ti meg sem tudjátok becsülni a szerencséteket! Mint cibillek jöttetek ide és mint emberek mentek haza.

Megsértődött.

Író (kinek darabját alaposan kifütyölték): Én édes Istenem, az ilyen rongyos egyfelvonásért milyen skandalumot csinálnak!

Debreczeni színészet.

A tanács szívesen várja Zilahyt. Kimonta ápertén, hogy tőle ugyan oda maradhat, ameddig akar.

A tanács kikérte magának, hogy Zilahy felültesse. Hozzátehetne volna, hogy de a közönséget sem! Vagy ezt talán szabad?

A Babuska lesz a megnyitó előadás. — Ezt a szezon se jó bölcsőben ringatják!

»Azt a kutyafáját!«

Mese egy lap ez a Szigeti. N. úgy imádja Zilahyt, mintha csupán ettől függne a földi boldogsága. És ír a színészetéről néha külön-külön is, mint például Csige Böske-ről is a következőket:

Világváros vagyunk, azt a kutyafáját! . . . Thurné, a szigeti színházi közönség kedvenc Csige Böskeje, ma ebéd után, a férjével a „Korona“ kávéház egyik ablakánál ült és — cigarettázott. *Nem eregette a füstölt selymespilláju szeméből, még nem is vulkanizált,* csak éppen cigarettázott, ahogy szokott. És ugyanebben az időben az iskolásgyermekek iskoláikban haladtak és megállt közülök kettő, hogy a cigarettázó hölgyben gyönyörködjenek. És gyönyörködtek mosolyogva, düledt szemekkel és *megszaporodtak.* Lettek négyen . . . hatan, tizen, huszan, sokan . . . egész népcsődület, melyet nemsokára felnöttek tarka tömege is élénkített. Végre Csige Böske ölébe kerül a világ legbájosabb foxija a „Mdm Shypsi“, aki (és semmiesetre sem „amely“) nem a fejes végével fordult az utcának, ami még lelkesebb bámulatra ragadta a tömeget. Mulatságos kis epizód volt, amelynek a Józsi-főpincér tömegoszlató nádpálcája vetett végét. Csak azt nem értjük, mi csodálatosat és bámulni válót tudtak a gyermekek a cigarettázó hölgyben találni?! Hogy mit?! Hát világváros vagyunk, azt a kutyafáját! . . .

Ez azután a konkluzió, „azt a kutyafáját!“ Persze hogy Sziget „világ város“, ez a lap meg világlap, vagy mi a szösz? „Azt a kutyafáját!“ A Times sem énekelhetne meg bajosabban Csige Bösket, aki „csak éppen nem vulkanizált“. Még ezt is? Ez már sok lenne. „Azt a kutyafáját!“

Kovács műhelyben.

Kovács (legényéhez): De Jancsi az apád irgalmát! Ne üss akkorákat arra az üllőre, hiszen nem zongora az!

Szigligeti színház.

Bemutakoztak az új színészek. De legjobban közülök a régiak tetszettek a közönségnek.

A kritika szerint Étsy Emilia nagyon lágy, energiátlan asszony volt a „Rivalda” fő női szerepében.

— Ez az Étsy biztosan férjhez akar menni! Mondja Hunyady Jóska.

Vasárnap az „Ártatlan Zsuzsit” adják. És Zsuzsit csodálatos képpen — nem Pogány Janka játssza.

Már a Cigány szerelem is színre került. Természetesen Bura Karcsi felléptével.

Gózon Gyula azt mondja Szentgyörgyi Mártának:

— Te Mártha! Ha a műsor ilyen lesz, — mi mehetünk nyugdíjba.

Az első előadásokon csak félig telt meg a színház. Erdély örült a félig üres háznak. Eszébe jutott a cigány, meg az ő szerencsétlen kis purdjája.

Sik Rezső Molnár Ferenc maszkját vette fel a Rivaldában. Szegény Molnár, ha tudta volna, nem irt volna egy színművet sem.

A derék Lövey Leó kitünően adja a zsidószerepeket, de azért az őseit mégis csak a debreceni ref. anyaszentegyháznál kutatja.

Szerencsés véletlen.

- A minap megbukott a színművem.
- Vigasztalódjék, az enyém is megbukott.
- Milyen szerencsés véletlen. Nem-e lenne most jó, ha együtt íránk egy darabot?

Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal.

Apróságok.

A hordár fia. — A kis érdeklődő.

Tanító: No fiam, sorold el mi van a szarvasmarha szájába.

A tanuló: A szarvasmarha szájában . . . a szarvasmarha szájában van nyelv, fog, szápadlás . . . nyelv, fog, szápadlás . . . és . . .

Tanító: Hát már láttad például édes apád száját?

A tanuló: Igen láttam.

Tanító: Nos és mit vettél még észre benne?

A tanuló (feleszmélve): Ja igaz . . . nyelv, fog, szápadlás és bagó.

A kis grófi csemete először volt uradalomban. Érdeklődve nézte a csendesen kérődző teheneket s ezt kérde apjától:

— Ugye apuskám, ezek is bagóznak, mint István bácsi, a parádés kocsis?

Bihari pontok.

Hlatky Endrének elkopott a talpa. — Azt mondják, ebben Jellinek Géza legnagyobb bűnös.

A közgyűlés konstataulta, hogy a polgármester egyszer beváltotta a szavát. Ennek az emlékére a közgyűlési terembe márvány táblát helyeznek el.

A nagyvárad betörőket Margittán fogták el. Hát lehet ilyen kegyetlenséget kivánni a nagyvárad rendőrségtől?

Panaszkodnak az utcaseprők, hogy sok a dolguk. Hát igazán sok a szemét a város utcáin!

Fried Ferenc még mindig városatya. Megérdemlik őt, akik tatájuknak választották.

A vármegye közgyűlést tartott, a legfőbb tárgy a banket volt, melyen a rákbeteg Bérczy Imre énekelt, Korda Bandi adta a disztüzeket, aztán a legtüzesebb hangulatban bizalmat szavaztak a kormánynak.

Beszámolnak lassankint a bihari képviselők a választóknak. Legközelebb majd a választók fognak velük — leszámolni.

A tanács tagjai mindig osztozkodnak a tanácsüléseken. Most mikor a 60,000 korona állami segély felosztásáról van szó, — kivételesen és egyhangulag — csak osztoznak.

Szabados Pál tanító a magyar nyelvtanból magyaráz a nebulóinak:

- Mondj egy tárgynevet!
- Vonat.
- Mondj egy személynevet!
- Személy vonat.

Előrelátás.

Szinigazgató (a szerzőhöz): Őszintén szólva, doktor ur, azt hiszem, új történelmi drámájánál megint aludni fog a közönség.

Szerző (sértődötten): Az lehetetlen! Hiszen minden felvonásban ágyuznak!

Érdekes pénzdarab.

— Ezt az ötkoronást különösen nagyrabecsülöm.
— Miért?
— Mert 3000 méter magasságban kértem kölcsön egy léghajózás alkalmával.

Időszerű.

Színésznő (első fellépte után): A lelkesedés oly nagy volt, hogy motoromat megállították és az automobilomat úgy tolták a lakásomig.

Trabukó Marcsa

Óh, kérem még így sem jártam, mióta hosszú szoknyát viselek. Szombaton délután, mikor lefűtyöltek nekünk, elébem áll egyik asztalbelim és azt mondja: na Mari, holnap, ha akarsz, eljöhetsz nálunk kanizni! — Kérem, pardon ne tessék rosszra gondolni! — Igen, kérem, a gohér szüretet úgy hívják, hogy kanizás. Hát meg is ígértem magam, mert igen szeretem a gohért, kivált ha nagy szemű! El is mentem vasárnap reggel az asztalbelimhez és szépen kísértünk a hegyre. Már akkor többen voltak ott és igen vigan kaniztak. Mi is közéjük vgyültünk és segítünk, amit tudtunk. Felségesen mulattunk, vickádoztunk, szürcsöltük az édes mustot. Vacsora után szépen bevégeztük a kanizást és indultunk haza. De én igen rosszul keztem magam érezni és folyton csak magam szerettem volna lenni. Alig hittem, hogy elbucsuzzam a társaságtól és otthon legyek, mert féltem, hogy leöntöm magam előtük. Ah, még rágondolni sem merek, kérem. Csak elég a hozzá kérem, hogy nem győztem egész éjjel magamra kapkodni a nagy kendőt. Nem is iszom én több mustot!

A kaszárnyából.

Káplár ur Barmos: Ne kuszálj a lábaidal te ökör, mint a halálos ágyon fekvő keresztes pók.

Ravas.

Rab (az örhöz): Na, maga oszt' igazán szomorú alak! Ha akármelyik parasztnak mondok félannyi gorombaságot, mint amennyit magának mondtam, úgy kidob, hogy a lábom se eri a földet.

Civisek a Bikában.

— Mit szólnak hozzá sógoromé, a minap Bécsbe kitört a gyomorforradalom?

— Hát tuggya sógorom, az emberi nemzet ojjan valami, hogy sokat el tud tűrni még az éhség tekintetibe is, de mikor osztán ebbe az érnységbe a giliszták is belészólanak az ember gyomrába, ojjan az ember, mint a veszett kutya.

— Biz ojjan a sógoromé, még a szeme világa is elvész, oszt megmarná még a hozzátartozóját is.

— Ugy láccik sógorom, hogy Bécsbe is úgy akartak tenni, mint a cigány a lovával, hogy mire hozzászokott vóna a koplaláshoz, hát megdőglött.

— Igaza van sógoromnak, csak hogy az a különbség benne, hogy ezek nem várták azt, hogy — megdőgjenek.

— Nállunk meg a marhák közt fog kitörni sógoromé a gyomorforradalom takarmány mián.

— Hát sógorom, nem hagyjuk aztat annyiba, mer mán mozgolódunk, hogy kedvezményes szállítást aggyák a miniszter a takarmány tekintetibe.

— Csak hogy tuggyák sógoromé, ha irásba aggyák be eztet a kivínt, hát csakugyan bekövetkezik a mi marha állományunknál is az a sor, ami a cigány lovánál.

— Abba igassága van sógoromnak, mer a miniszter úgy szeret bennünket, mint egy níméj ember bizonyos részbe a tövüket, hát még a marhákkal hogy törődne.

— Mond valamit sógorom!

Nem lesz bátorsága.

Egy gazdag párisi Auvergne-ben hirtelen beteg lett. Véletlenül Clermontban időzött a híres doktor Bouvard és ezért el akartak küldeni.

— Nem, nem — tiltakozott a beteg — jobban szeretem az itteni felcsert, az talán még sem mer megölni.

Uri-divat cikkek és utazási kellékek Aszmann Ferencnél.

DEBRECEN, Fő-tér a városházzal szemben.

Szörnyü gyanu.

Örmester. (ráordít az ujoncra): Mit, már szeretőt tartasz magadnak? ... Talán nem vagy melégedve a me-názsisival?!

**Kalap és nyak-
kendő ujdonságok** • **Házilag készült**
• **:-: féjű ingek. :-:**

Lengyel Samunál

Telefon szám 855. Piac-utca 43. szám.

Természet és művészet.

Festő: Nos, mit szólsz a tehenemhez?

Kritikus: Nem találom természetesnek.

Festő: Nevetséges! Ha természetes volna, nem lenne művészies!

Bugyi Sándor

A múltkor betivettem vót Galamb sógorho a Péterfiján lívő vendíglőbe, mondok, lelöttyentek a sógornál vagy öt féliter, hát látom, hogy valami szípen össze van gyűrődve az emberi nemzet.

Kérem osztán a sógortúl, hogy hát miféle vendíg csokor-e?

Aszongya, hogy a betürakó nyomdászok habaríkot csinálnak most dilután.

Hát osztán mondok, mi ez a habarík, tán fejr-ecetes?

Nem az aszongya, hanem így összegyűlnek szíp számmal, osztán kukliznak, ótán amék ért a mágyikáho, hát a meg mágyikázik, azut ha ebből kifárattak, akkor meg katerkázna, ótán táncolnak.

Nahát, mondok, eztet mán megfaggyúzom.

Somfordálok osztán fejjebb, hát látom, hogy kukliznak.

Avval, hogy Paraszt Pista etsém megpeslantott, mert ő nagy makher ebbe a tekintíjbe, hát intett, hogy húzógyak bejjebb, osztán ha nem átalom, hát ájjak be én is a bandába, hátha nyernék valami díjat.

Hát, mondok, Isten neki, pég mán rígen nem kukliztam, mer mink otthon nem így szoktunk kuklizni. a vín högygyel. De azír mindítfíg én nyerek, mer rendesen leütöm a dámát a löcsesel, mán ahogy jön, vagy bal szárnyon, vagy jobb szárnyon.

Veszek osztán a markomba egy kukligojót, avval cílba veszem a kirájt.

Csak ott lóbázom a gojóbist a markomba, hogy svungba jöjje a lökis erányábúl kifojólag, ótán néki szaladok egy pettyet, hát ippeg mikor ki akarom lökni a markombúl a goját, azonos mód hasra vágóttam, oszt a gojó meg a gyomrom alá került a markommal egyútt, még aztat hittem, hogy bemege a gyomromba.

Na, mondok, az Istene ne legyik, lesz mán gojó bennem annyi, hogy sok. Mer Bosznijába kaptam két gojót a combom tövire, hát így osztán még az is bennem van, mer én se akarom kivítetni.

Hogy osztán felállottam a három gojóval egyútt, hát keztem obszerválni a sort, hogy mikíppen törtínt a klavar. Akkor jöttem osztán rá, hogy mindennek az oka a Galamb sógor tesheálló italja. Mer ebből ha az ember bekap vagy három félkilát, hát ippeg úgy rakja túlle kereszbe a lábát, mint a cigány a vonót a szárazfán. Oszt én is úgy jártam, megbotlott a jobb lábom a ballábomba. Hogy sose menekegyik meg a sógor a főnyeremínytúl.

Hogy osztán így vágott be a kuklizás, hát félbe is hatam vélle. Mondo, nem macskázok én itt, mer még csakugyan szerencsétlenül járok, a nyehéssíg fogják meg valakit, éngemet.

Elkeztünk azut inni, oszt hallgattuk, hogy macskáztak ezek a vendígszereplők.

Osztán vót köztök egy högy, de nem tuttam egészen kivenni, hogy högy vót-i, vagy fírí, csakhogy högynek valami pocsik színt mutatott, még kíváncsivá lettem vóna megopszerválni, hogy tynyleg högy-i a, ameg mindítfíg az izével vót megakadva.

Még mán oda is szóltam néki, hogy ne izéjj mán izé, mer ha én megízellek az izével, hát izé lesz.

Azut osztán táncra perdültünk, mer a magyar fíjúkbúl összeállított cigány is tesheálló mód húzta, oszt úgy jártuk a kállaji kettóst, hogy én magam is ífél felé nyomtam be otthon három ablaktáblát, mer a vín högy úgy tett, mint a nótába van, hogy: nem eresztelek be kilenc óra után.

Hanem azután mégis beeresztett, pég mán elmúlt kilenc óra. A nyaka törjék ki! Neki legyik mondvá!

Megjavult.

— Férje még mindig olyan tartózkodó, mint völegénykorában volt.

— Dehogy! Most már anyósvicceket farag.

Becsapódott.

— Hogyan, Emmát eljegyezted? Hiszen eddig nem szenvedhetted!

— Ez csak hiúság miatt volt. De most olyan egyszerűen ruházkodik...

— Oktondi! Hiszen most ez a divat!

Karambol Flórián.

Épp ott tünődtem valamelyik éjjel hanyatt fekvé az irodabeli poloskás diványon, mikor már kifáradtam a napi szolgálatnak testet-lelket ölé nehézségeitől, amint beállit Hlatky kolléga, a helyettes stáci, mert ő volt akkor az inspekciós és megszólit, hogy:

— Min gondolkozol — Flórián?

— Min?! Hát a poloskákön — felelém neki.

— Jó, jó! Azt is meg-hiszem, hanem azt kérdezem, hogy mi felett?

— Hát kérlek kedves kol-léga, affelett, hogy a szegény Garimberti milyen karambolt csinált önnön magánuk, neki szaladt — a revolvernek!

— Na? és te nem tudnál olyan karambol csináláshoz elég erős lenni?

— Kérlek alásan, ha már arra a végpontra kerülne nállam az elhatározás, én egész hősies vasuti halált választanék!

— Hogy-hogy?

— Hát tudod mit? — Elszaladnék egy fütetlen masina mellett!

— Mégis csak nagy kókler vagy te, kedves Karambol barátom, — szólt és várába tért pihenni ő is!

Merész hasonlat.

Altiszt: Hallja Molnár, maga is mindennap soványabb, — nemsokára olyan lesz, mint egy hizlalt cérnaszál.

Óvatos.

Kifütyülnek egy uj darabot.

A szerző is fütyül.

— De uram, hiszen ön a saját művének fütyül?

Szerző: Mit tegyek? Ha nem fütyülök, még el is vernek.

Pakonpart Alfréd

Van szerencsém Zengei magánzó ur! Igen kéem, nagyon sietek! Csakis kéem, lágymeleg vizet használok és pocelán pudert. Hova, hova kéem ily sebesen? Ugye bá' vaami újabb holdítás? Ah, nincs má' annak jövője, kéem! Aláztozogája! — Ah, aláztozogája Berkó János tüzoltó-hadnagy ur! Mien jó színben méasztatik lenni kéem! Igen kéem, tudom, hogy nem tesszik elvonni magától a... Paadon kéem! Hanem kéem, ha jól láttak szemeim, igen féé tetszett hajolni vasárnap éjjel? Igen, tudom, Kossuth lakoma volt. Szó! Aláztozogája. — Gut sábesz, Áon Manó szesznagykeeskedő ur! Már megint a fal mellett méasztatik sétálni kéem, mert látom, hogy meszes a kabát. Igen kéem, tudom, hogy a vén kecske is megnyalja a... Paadon, én nem azt akatam mondani kéem, hanem a sót! Hehehe!! Aláztozogája! Hullám ur kéem, ma nagynapunk lesz, mert a mai vendégek csupa aany-ifjuság!

Önértet.

— Hadnagy ur vezet naplót?

— Nem, Nagysád! De énrólam vezetnek.

Csipős.

Vén kacér: Ön idősebbnek tart, mint a minő vagyok, de ha egy pillantást vetne születési bizonyítványomra . . .
Doktor: Ezer ördög! Hát akkoriban már létezett ilyesmi!

A hü kutya.

— Szomszéd, hová lett a kEND kutyája?
— Elajándékoztam Budapesten.
— Ozt miért?
— Mert nagyon hü volt.
— Azért? Hát iszen ez nem hiba!
— Mán hogyan vóna! Sohse ment el este mellőlem, ozt ha a kocsmába mentem, mindéig ott ült az ajtóba. Hát mondok: Muszáj az egész világnak tudni, mennyi időt töltök a kancsó mellett?

A „VILLAM”-OT terjeszteni minden jókedvű ember kötelessége

Szabolcsi rovás.

A szabolcsi gör. katolikusok a dorogi püspökség mellett foglalt állást. Ha nem lehet az Szabolcsban, legalább a — közelében legyen.

Eszlári a kisvasutnak újabb vonalakat szán, A részvényjegyzés azonban nehezen fog menni, mert a régiekre is elfelejtett a társaság — osztalékot adni.

Olchváry minden községnek 4—5 szobás járványkórházat szán. Mit akar? Hiszen ilyen rangos lakása nincs még a — szolgabíróknak sem.

Az öreg Kállay a Nap nyiregyházi colportágeval foglalkozik. Ugy látszik felül bírálja ő szabadóráiban még a miniszterelnököt is, csak az a kár, hogy az igazságának — nem tud érvényt szerezni.

A tűzoltónap három nap fog tartani. A gyermeknapot még csak ki birták az emberek böjtölni, de a 3 napi otthon maradás már — sok volna a jóból.

A közgazdasági bank máris emeli az alaptőkéjét. Ez azt jelenti, hogy vagy nagyon jól megy neki vagy — nagyon rosszul.

Az asztalosok és ácsok fatelepe kartelen kívül árusít fát, de csak a tagoknak. A közönségnek azt mondják — nesze semmi fogd meg jól.

Vilt tanfelügyelő az orsz. gazda szövetséget ajánlja a tanítók támogatásába. Most az a kérgés, hogy miből támogassák azok, amikor nekik — se nagyon van mit enni.

Cukor József egy irányítólevéllel 100 koronát küldött. A pénzt, úgy látszik, fájdalom díjul szánta az — olvasóknak.

A Moskovitz cipőáruház megzavarta a cipőárosok közötti egyetértést. Bár csak a többi kereskedők között is felbomlana az, legalább vége volna a — drágaságnak.

A kisvasut az egy óras közlekedést 2 órára tolt ki. Szépen közeledünk így a szerződésben biztosított — 10 perces közlekedéshez.

Nyiregyháza erősen aszfaltoztat. Másképp nem meri büzőssé tenni a várost, azt pedig meg kívánja a — kolera fogadtatása.

Elment a papa, szól Pista.
Gyere keressük meg Mariska.

NYOMDAI MUNKÁK!!
 eljegyzési kártya,
 meghívó, jelentések, könyvek, falragaszok,
IRODAI NYOMTATVÁNYOK,
 csinos és izléses kivitelben, — gyorsan és a leg-
 olcsóbb árakon készülnek a
Debreceni Ujság Nyomdájában
 Arany János-utca 47. szám alatt.

Megrendelések a kiadóhivatalban is eszközölhetők,
 Piac-utca 42. szám alatt (Lamprecht-palota).

Megérkeztek
 a legfinomabb angol
divat szövetek
MOSKOVITS JÓZSEF
 uriszabó divattermében
DEBRECZEN, Piac-utca 26 sz.
 Üzletemet a szemben lévő barakban helyeztem át

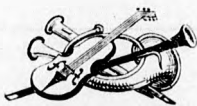
MÁTHÉI JÁNOS
 Debreczen,
 légszesz, vízvezeték, csatornázás, fürdő berendezés, épület és
 díszmű-bádogos munkák vállalata.
Modern üzlet: Egyháztér 5.
Műhely és iroda: Darabos-u. 54
 Telefon szám 321. 14

SZENDRO SÁNDOR

zongora és hangszerkészítő

Debrecen, Batthyányi-u. 22. sz.

Telefon 729.

Alapított 1876.

Zongora, gramofon, mindennemű **vonós és fuvóhangszerek**, oibalmok
 hangszer alkatrészek és hangszer felszerelési cikkek áruháza és ipar-
 telepe. **Zongora és pianó kölcsönző (bérbeadó) intézet.** Hegedűk és
 hegedű-felszerelések, római hurok, valamint gramofonok és gramofon-
 lemezek nagy raktára. Zongora és hangszerműhely. „Eufon” tölcser-
 nélküli beszélőgépek nagyraktára Zongora és cimbalom hangolás.

Villamos világítást, erőátvitelt, villamos csengők
 berendezését egjutányosabban eszközlő
Fölővári S. debreceni első elektrotechnikai
 vállalata Kossuth-utca 1-ső szám.
 Villamos felszerelési cikkek nagyraktára.

Gyomorgörcs, kólika étvágy-
 talanság és általában gyomor-
 betegségeknek a legkitűnőbb háziser a

Hollandi

GYOMORCSEPPEK.

Egy üveg ára 40 fillér.

Kapható: 1737

Mihalovits Jenő
 gyógyszerárában

DEBRECEN.

Kipróbált
megbízható
Zseb, inga, fali és
ébresztő órákat
legszebb ékszereket
jótállással legcélyszerűbben

Kurián Gyula
 elősmert jöhrnevű 1520
 műórásnál szerezzük be.
Debrecen, Piac-u. 42. sz.
 Ahol javítások is a legjobban és
 legolcsóbban, jótállással készülnek

A „Villamba” hirdetni hét vármegyére szóló reklám.